

193 VIBORGS SANANSAATTAJA, SOM ...

Saima n:o 12 20.III 1845

Viborgs Sanansaattaja, som fortgår under det nya namnet *Kanava*, lofvar att blifva ett utmärkt blad – ty dess redaktion förestås af en man med en ganska utmärkt, genuin talang, som redan i flera artiklar gifvit goda löften om en rik framtid. Isynnerhet karakteristiskt är ett kort lustspel, kalladt »Silmänkääntäjä», sprittande af humor och glad ironi, af hvilket vi med första skola lemna våra läsare en öfversättning. Äfven de resonnerande artiklarne äro goda, samt språket rent och vackert. Ehuru icke skrifvet för almogen har dock bladet härtills innehållit ganska litet, som icke med nöje och nytta kan äfven af almogen läsas. Vi äro derföre öfvertygade, att detta blad med hvarje dag skall utvidga kretsen af sina läsare och blifva af vigt för Finska språkets utbildning till skriftspråk.

194 BORGÅ TIDNING, SOM LOFVAT ...

Saima n:o 12 20.III 1845

Borgå Tidning, som lofvat, »ifall Saima så önskar, meddela många andra påståenden, som dels förråda tanklöshet, dels stor okunnighet» (Se B. T. N:o 18 sp. 7), har såsom prof af sednare slag behagat anföra, att skrifter på Finska språket icke mottagas af landets auktoriteter. Att likväl så sker vid Kejs. Senaten är säkert. Vi anse icke nödigt att styrka förhållandet genom officiella betyg, utan torde våra läsare akta det för sanning, om vi försäkra, att vi sett på Finska språket författade skrifter, hvilka varit till Senaten ingifna och af translatorn blifvit till Svenska öfversatta. Likaså mottagas på Finska författade afhandlingar t. ex. af Guvernörsembeten och Magistrater. Vid Häradsrätter torde kanske blott ett exempel finnas, att en dylik skrift blifvit ansedd otillbörlig; men det är oss bekant, att Kejs. Vasa Hofrätt, hvarest Häradsrättens förfarande öfverklagades, ålagt vederbörande domare att då och framdeles tillåta de rättssökande ega talan i egen sak, d. ä. afhandla om sin egendom på det enda språk de förstå. Här af synes klarligen följa, att hvarken Hofrätten sjelf kan vägra att mottaga Finsk skrift, en på Finska språket skrifven revers, köpeafhandling o. s. v., eller tillåta Lagmansrätterna en sådan vägran.

Att således skrifter på Finska språket af landets civila auktoriteter icke anses olagliga, är säkert. Vål är det oss kunnigt, att man i ett visst Domkapitel tvekat, huruvida en på Finska skrifven tjensteansökning skulle anses lagenlig. Men ryktet förmäler också, att behörig man genom den försäkran, att *Hans Kejsertliga Majestät* lyssnar till sina trögna Finska undersätters underdåniga böner, äfven då dessa framföras på deras modersmål, lyckats häfva de Högvördiga fädernas skrupler.

Såsom »prof» är B. T-s okynniga föregifvande, att lag och rätt icke finnes för dem, som skrifva endast Finska, icke att förakta. Men dess plumpa inbillskhet gör något mer, än hvad det lofvat prestera.